

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Karlových Varech rozhodl v hlavním líčení konaném dne 12.9.2013
samosoudcem Mgr. Janem Hostašem, **takto:**

Obžalovaný

[REDACTED]

nar. [REDACTED] v [REDACTED], zaměstnán jako vysokoškolský učitel, bytem [REDACTED],
[REDACTED],

j e v i n e n , ž e

nejméně od 27.06.2012 do 19.07.2012 na přesně nezjištěném místě, poté, co získal intimní fotografie poškozené [REDACTED], které pořídil s jejím souhlasem, kde je zachycena nahá při provádění soulože, neoprávněně bez vědomí poškozené založil pod jejím jménem a příjmením profil na sociální síti Facebook, kde tyto fotografie uložil a následně zpřístupnil konkrétně vybraným uživatelům v režimu „Přátelé“ přístupujícím na profilovou stránku se souhlasem obžalovaného, dále v uvedené době na přesně nezjištěném místě neoprávněně, bez vědomí poškozené [REDACTED], napsal jejím jménem nejméně 8 dopisů, kde jménem poškozené píše o jejích charakterových vlastnostech, současně k dopisům připojil vytištěné stránky z Facebooku se zmíněnými intimními fotografiemi poškozené, obálky dopisů opatřil jménem a adresou poškozené a následně tyto dopisy rozeslal zaměstnavateli, tj. [REDACTED], kde poškozená pracuje jako pracovnice štábu [REDACTED], kde, m.j. vykonává funkci tiskové mluvčí a kontaktní osoby, a to řediteli [REDACTED] a jeho zástupci, oddělení komunikace s veřejností [REDACTED], [REDACTED], tiskové mluvčí [REDACTED], a bývalému příteli [REDACTED].

poškozené [REDAKCE], a svým jednáním uvedl v omyl jednak osoby v režimu „Přátelé“ na nepravém profilu poškozené [REDAKCE] na sociální síti Facebook, neboť nevěděli, že se jedná o nepravý profil poškozené a mohli se seznámit se zde umístěnými intimními fotografiemi poškozené, jednak adresáty rozeslaných dopisů s připojenými intimními fotografiemi poškozené, neboť se mohli domnívat, že autorem dopisů je sama poškozená a mohli se seznámit s jejími intimními fotografiemi, a dále využil omylu poškozené [REDAKCE], že její fotografie intimní povahy pořízené s jejím souhlasem obžalovaným či fotografie pořízené samotnou poškozenou a zaslané obžalovanému, nebudou užity k veřejnému šíření a budou ryze soukromé povahy, čímž hrubým způsobem zasáhl do práv poškozené na intimitu soukromí, zachování cti, lidské důstojnosti a dobré pověsti, která jsou garantována jednak Listinou základních práv a svobod, jakož i zákonem č. 40/1964 Sb., občanský zákoník v platném znění,

t e d y jinému způsobil vážnou újmu na právech tím, že uvedl někoho v omyl a využil něčího omylu,

č í m ž s p á c h a l

prečin poškození cizích práv podle § 181 odst. 1 písm. a), b) trestního zákoníku

a o d s u z u j e s e z a t o

Podle § 181 odst. 1 tr. zákoníku a § 67 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku k **peněžitému trestu**.

Podle § 68 odst. 1 tr. zákoníku činí peněžitý trest **150 (stopadesát) denních sazeb**.

Podle § 68 odst. 2 tr. zákoníku činí denní sazba peněžitého trestu **200 (dvěstě) Kč**.

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému pro případ, že by nebyl peněžitý trest ve stanovené lhůtě vykonán, ukládá náhradní trest odnětí svobody ve výměře **3 (tří) měsíců**.

O d ů v o d n ě n í :

Obžalovaný ve své obsáhlé výpovědi z hlavního líčení konaného dne 4.6.2013 uvedl, že s poškozenou udržoval intimní poměr. Během tohoto jejich poměru si se souhlasem poškozené pořídil její i jejich společné intimní fotografie, některé fotografie pořídila sama poškozená a také je mu sama zaslala. Koncem dubna 2012 jejich společný vztah začal postupně odumírat, až vlastně skončil. Uvedl a také podrobně popsal, že poškozená přesto, že jejich vztah skončil, si nadále počínala tak, že chtěla osobu obžalovaného využít ke svým soukromým účelům, zejména ke studiu na vysoké škole. Obžalovaný se velmi podrobně vyjádřil k tomu, jak na něj jednání poškozené dopadalo, jakož i to, že jej nehodlal dále akceptovat, a proto se rozhodl se proti němu vymezit. Z tohoto důvodu tedy jednak vytiskl fotografie poškozené, a to i fotografie intimní povahy a dále vytvořil dopisy, které formuloval jako dopisy psané poškozenou. K těmto dopisům následně připojil vytištěné fotografie a rozeslal je příslušným adresátům. Rovněž pak vytvořil profil poškozené na sociální síti

Facebook, kam rovněž uložil předmětné fotografie. Tento nepravý profil poškozené obžalovaný uzavřel a obsah uložených informací byl k dispozici pouze „přátelům“.

Poškozená [REDAKCE] ve své výpovědi potvrdila, že mezi ní a obžalovaným existoval intimní vztah a že během tohoto vztahu byly s jejím souhlasem pořízeny předmětné intimní fotografie. Uvedla, že k ukončení jejich vztahu došlo někdy na přelomu dubna a května 2012 s tím, že tento vztah ukončila ona. Vyslovila domněnku, že obžalovaný se s tímto ukončením vztahu nechtěl pravděpodobně smířit. Vyjádřila se velmi podrobně k dalším skutečnostem, které považovala za podstatné, nicméně z hlediska skutku, pro nějž byla na obžalovaného podána obžaloba, jakož i tomu, že tato tvrzení nejsou podle názoru nalézacího soudu podstatná pro dokazování a meritum věci, není jich třeba do odůvodnění podrobně uvádět. Ostatně jsou součástí výpovědi poškozené učiněné při hlavním líčení konaném dne 18.7.2013. K věci samotné, tj. k dopisům, které byly doručeny společně s jejími intimními fotografiemi, popsala, za jakých okolností se o nich dozvěděla. Uvedla, že tyto dopisy ji šokovaly, vůbec nechápala, co se děje, i když z jejich obsahu i přílohy jí bylo jasné, kdo je jejich autorem. Uvedla, že po těchto dopisech následovalo v rámci jejího zaměstnání vyšetřování, zda výše odměn, které dostala, není nestandardní, byla zesměšněna před kolegy v práci, před nadřízenými. Rovněž pak s ní bylo zahájeno Národním bezpečnostním úřadem řízení vztahující se k její již udělené prověrce na stupeň důvěrné. Tento stupeň prověrky poškozená potřebuje pro výkon svého povolání, a pokud by jí byla odebrána, nemohla by svoji práci vykonávat. Poškozená se dále vyjádřila i k tomu, že na Facebooku byl založen i její nepravý profil a když na něj klikla, dostala se k němu, i když neznala heslo a viděla, že jsou i tam umístěné její intimní fotografie. Znovu zopakovala, že byly pořízeny s jejím souhlasem většinou na mobilní telefon obžalovaného, některé pořídila i sama.

Svědék [REDAKCE], kterému byl jeden z předmětných dopisů doručen, uvedl, že pracuje jako tiskový mluvčí [REDAKCE]. Vyjádřil se k doručení předmětného dopisu, k němuž byly připojeny fotografie jedné ženy, svědek netušil, kdo je pisatel. S poškozenou se svědek nikdy osobně nesetkal, komunikovali spolu asi dvakrát emailem, oba v rámci výkonu svého povolání. Z tohoto důvodu nepředpokládal, že by dopis měl něco znamenat, nevěřil jeho obsahu a zvažoval, zda kontaktoval poškozenou a zeptat se jí na celou věc, nebo se případně obrátit na policii. Konzultoval to i se svými dvěma kolegy. Než se však svědek rozhodl, pro některou z uvedených variant, byl již sám kontaktován policií, které dopis vydal. Uvedl, že jeho náhled na poškozenou se i přes obsah dopisu a fotografie, které mu byly doručeny, nezměnil.

Svědék [REDAKCE] uvedl, že si před 5 lety žil po dobu 2 let společně s poškozenou, nyní pracují na stejném útvaru [REDAKCE], každý však na jiné pozici. Uvedl, že si předmětný dopis vyzvedl na Hlavní poště v Karlových Varech a hned jej otevřel, protože jako odesílatel na něm byla uvedena poškozená. Uvnitř byl dopis formátu A4 a nějaké fotografie – akty poškozené. Jakmile to viděl, okamžitě volal poškozené, aby se jí zeptal, co to má znamenat a ona mu říkala, aby to ani neotvíral. Svědek si tedy z dopisu přečetl jen asi 2 až 3 věty a neví tedy, co bylo obsahem dopisu. Doručenou obálku včetně dopisu a fotografií předal poškozené, poškozená byla značně podrážděná.

Svědék [REDAKCE], nadřízený poškozené, uvedl, že byl na preventivní lázeňské rehabilitaci, když mu volala poškozená, zda by se nemohl dostavit do zaměstnání, že mu přišel nějaký dopis. Proto tedy přišel do práce, kde mu sama poškozená předala předmětný dopis, který si přečetl a po jeho přečtení se začal smát s ohledem na jeho obsah. Uvedl, že mu byl předán pouze dopis a poškozená mu sdělila, že ve věci půjde podat trestní oznámení. O

věci mluvil pouze se svým zástupcem [REDAKCE], který také jeden z dopisů dostal. Uvedl, že na pracovišti, které čítá 24 osob, nezaznamenal, že by se o tomto dopise bavil ještě někdo jiný. Od poškozené se také dozvěděl, že přílohou dopisu byly ještě její intimní fotografie a že by tyto fotografie měly být i Facebooku. Fotografie však neviděl, na příslušný profil na Facebooku se nepokoušel podívat. Po této události svědek nezaznamenal, že by se poškozená v práci chovala nesoustředěně, že by dělala chyby, či měla potíže v zaměstnání. Přístup svědka k poškozené také nedoznal změny. Uvedl, že ze strany nadřízených míst však byla šetřena výše odměn, které byly poškozené vyplaceny, poškozená k věci u nadřízených složek musela podávat vysvětlení a svědek musel podávat písemné objasnění na Národní bezpečnostní úřad. Poškozená nebyla nijak sankcionována.

[REDAKCE] rovněž ve své výpovědi pospal, za jakých okolností mu byl předmětný dopis doručen. Uvedl, že poškozená byla v zaměstnání, a když tedy na obálce viděl, že mu zasílá dopis, zavolal si ji k sobě a ptal se jí, co to má znamenat. Poškozená se zarazila s tím, že žádný dopis nepsala, proto ji svědek vyzval, aby dopis otevřela. Poškozená tak učinila, otevřela jej a zrudla, zbledla a i dopisem odběhla a zavřela se v kanceláři. Po nějaké době mu přinesla samotný dopis a svědek se seznámil s jeho obsahem a poté jej vrátil poškozené. Poškozená mu sdělila, že k dopisu byly přiloženy i její intimní fotografie, ty mu však neukázala. Nepokoušel se na ně ani podívat na Facebooku. Uvedl, že po obdržení dopisů byla poškozená po dobu měsíce až měsíce a půl nervózní, poté se však její chování opět vrátilo do normálu. Poškozená nebyla nijak sankcionována, uvedl však shodně jako svědek [REDAKCE], že bylo okolo poškozené prováděno šetření nadřízenými složkami ve vztahu k výši jejich odměn a rovněž bylo zasíláno i vyjádření NBÚ.

Svědčce [REDAKCE] k věci rovněž uvedla, za jakých okolností jí byl předmětný dopis včetně fotografií doručen. Protože se s poškozenou zná z různých pracovních akcí, telefonovala jí, aby se jí zeptala, co to má znamenat. Poškozená se jí zeptala, zda ten dopis také dostala a řekl jí, že za ní hned přijede. Když poškozená přijela, sdělila svědkyni, že věc šetří již policie, proto svědkyně vzala odpis včetně obálky a fotografií a odnesla je ke svému vedoucímu. Nikomu jinému dopis ani fotografie neukazovala. Svědkyně se s poškozenou sešla i po této události, žádnou změnu na jejím chování však nezaznamenala.

K věci byl slyšen v přípravném řízení i [REDAKCE], jehož výpověď byla sice v hlavním líčení přečtena, ale která se vlastní věci nijak blíže nedotýká, neboť svědek s projednávanou věcí nebyl blíže obeznámen.

Na návrh obžalovaného byla k věci slyšena i svědkyně [REDAKCE], její výslech však ničemu nepřispěl, neboť svědkyně o věci nic nevěděla. Dále byl jako svědek slyšen [REDAKCE], kolega obžalovaného. Pro posouzení podstatné z jeho výpovědi je to, že když si tento svědek chtěl prohlédnout poškozenou na jejím facebookovském profilu nešlo to, neboť její profil byl tzv. uzavřený. Proto požádal obžalovaného, zda by mu neukázal její fotografii, což obžalovaný učinil. Ve své výpovědi rovněž uvedl, co jej k tomuto jeho počínání vedlo.

K věci byly provedeny rovněž i listinné důkazy, tj. zejména dopisy včetně zajištěných obálek a připojených fotografií, které obžalovaný rozeslal a které se podařilo policejnímu orgánu zajistit. Pokud jde o fotografie, jedná se o fotografie intimní povahy, ale rovněž i o pornografii, neboť na jedné fotografii je zachycena poškozená při felaci, další fotografie obsahují detailní pohled na pohlavní orgány muže a ženy při souloži. U obžalovaného byla na základě příkazu soudu ze dne 20.8.2012 provedena jednak domovní prohlídka, jednak

prohlídka jiných prostor. Obžalovaný při nich vydal jednak 2 notebooky, router, tiskárny, jakož i další písemnosti (viz čl. 124).

Ve věci byl zpracován rovněž znalecký posudek z oboru kybernetika (čl. 265-272), přičemž byl znalec slyšen i u hlavního líčení, a to ve vztahu zejména k otázce profilu vytvořeném obžalovaným jménem poškozené na Facebooku. Na položené dotazy však znalec nemohl zodpovědět. K věci byl předložen i znalecký posudek obžalovaným (čl. 352), přičemž tento znalecký posudek popisuje možnost uložení a sdílení fotografií práce na Facebooku.

K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že nebyl v místě bydliště postižen pro přestupek a ani nebyl soudně trestán.

Všechny provedené důkazy hodnotil soud jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a dospěl k následujícím skutkovým i právním závěrům. S ohledem na výsledky dokazování, tj. výpověď obžalovaného, poškozené, svědků, listinné důkazy – dopisy, fotografie, znalecký posudek ing. Šůse, je naprosto nepochybné, že obžalovaný sepsal předmětné dopisy, připojil k nim vytištěné fotografie intimní až pornografické povahy a tyto rozeslal příslušným adresátům jménem poškozené. Skutek jako takový je tak jasný, je zřejmé, že se stal a že jej spáchal obžalovaný. Pro tento formální přístup, na němž je založen trestní zákoník č. 40/2009 Sb. je nepodstatné, z jakého důvodu tak obžalovaný činil. Zda to tedy bylo jeho „vymezení“ proti aktivitám poškozené, která jej chtěla podle vlastních slov využít, resp. zneužít pro potřeby svého studia a kontaktů, či zda proto, aby se jí určitým způsobem pomstil za jejich rozchod. Soud si následně musel položit otázku, zda jednání obžalovaného, resp. zjištěný skutek, je trestným činem, zda naplňuje skutkovou podstatu některého z trestných činů definovaných v trestním zákoníku a současně se pak také musel zabírat existencí a výkladem § 12/2 tr. zákoníku.

V této souvislosti je třeba připomenout některé základní zásady zakotvené v Listině základních práv a svobody. Čl. 7/1 zaručuje nedotknutelnost osoby a soukromí. Čl. 10 pak každému zaručuje, že má právo na zachování lidské důstojnosti, osobní cti, dobré pověsti a na ochranu jeho jména; stejně jako má práva na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života.

V daném případě je soud přesvědčen, že jednáním obžalovaného došlo k porušení práva poškozené svobodně rozhodovat o tom, komu svěří, předá či poskytne materiály – fotografie vysoce intimní povahy, resp. v širším slova smyslu dokonce obžalovaný zasáhl do jejího práva na ochranu jejího soukromí. Předmětné fotografie rozeslané a zveřejněné obžalovaným, bez souhlasu a vědomí poškozené, na nichž je jednak poškozená zobrazena při felaci tak, že její tvář je snadno rozeznatelná, jednak na nichž jsou zachyceny detailní pohledy na pohlavní orgány při souloži, jsou dozajista takové povahy, aby zasáhly do nemajetkových práv zaručených shora citovanými ustanoveními čl. 7 a 10 Listiny základních práv a svob.

Obžalovaný svým jednáním navíc uvedl v omyl jednak samotnou poškozenou, že fotografie ryze soukromé a intimní povahy nebudou užity k veřejnému rozšíření a zůstanou ryze soukromé povahy a tímto svým jednáním hrubým způsobem zasáhl do práva poškozené na intimitu soukromí, zachování cti, lidské důstojnosti a dobré pověsti. Obžalovaný uvedl v omyl i adresáty jednotlivých dopisů, neboť předstíral, že jejich pisatelem je poškozená; dále v omyl uvedl i osoby, které přizval jako přátele na jím založený nepravý profil poškozené, neboť ti se mohli domnívat, že sdílejí přátelství s poškozenou, ač tomu tak nebylo.

Obžalovaný tak svým jednáním předstíral okolnosti, které nebyly v souladu se skutečným stavem věci.

Lze tedy uzavřít, že obžalovaný svým jednáním naplnil skutkovou podstatu přečinu poškození cizích práv podle § 181 odst. 1 písm. a), b) tr. zákoníku, neboť jednak využil svým jednáním shora popsaného omylu poškozené a jednak uvedl v omyl shora popsaným způsobem jednak adresáty dopisů, jednak osoby, které přizval jako přátele k nepravému profilu poškozené založeným obžalovaným na sociální síti Facebook. Obžalovaný přitom jednal v úmyslu přímém ve smyslu § 15/1,a) tr. zákoníku, neboť obžalovaný chtěl od samého počátku porušit zájem na ochraně soukromí, zachování cti, lidské důstojnosti a dobré pověsti poškozené. Soud však neshledal, že by došlo k naplnění kvalifikované skutkové podstaty tohoto trestného činu, jak uváděla státní zástupkyně v podané obžalobě. Soud totiž nezjistil, že by jednáním obžalovaného došlo ke způsobení značné újmy na právech poškozené. Poškozená nebyla propuštěna ze zaměstnání, nebyla ani jinak sankčně postižena, musela ve věci pouze podat vysvětlení nadřizovým složkám. Ani skutečnost, že s ní bylo zahájeno řízení ve vztahu k již udělené prověrce pro stupeň utajení důvěrné, není podle názoru soud závaznou újmou, neboť tomu by tak bylo teprve tehdy, pokud by jí byla prověrka odňata. Pro úplnost je třeba doplnit, že soud na základě výsledků dokazování provedl korekci a opravu skutkové věty oproti podané obžalobě tak, aby jednak odpovídal výsledkům dokazování a jednak v sobě zahrnovala všechny zákonné znaky trestného činu a popisovala jednání obžalovaného, jakož i následek jeho jednání konkrétním a nezaměnitelným způsobem.

Po zjištění, že jednání obžalovaného naplňuje shora uvedených přečin, se soud zaobíral i otázkou subsidiarity trestní represe, která je zakotvená v ustanovení § 12/2 tr. zákoníku. Při užití této zásady subsidiarity trestní represe je nutné vyřešit základní otázku, zda při formálním naplnění znaků skutkové podstaty zjištěného trestného činu, je třeba vyvodit trestní odpovědnost za spáchání takového trestného činu či s ohledem na okolnosti případu a osobu obžalovaného přichází do úvahy korekce použitím zásady subsidiarity trestní represe ve smyslu § 12 odst. 2 trestního zákoníku, podle níž trestní odpovědnost pachatele a trestně právní důsledky s ní spojené lze uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu. Subsidiarita trestní represe je zásadou a nikoli normou, a proto nemůže být aplikována přímo, ale zásadně jen v prostřednictvím právních institutů a jednotlivých norem trestního práva. Zakotvení zásady subsidiarity trestní represe a z ní vyplývající princip použití trestního práva jako „ultima ratio“ do trestního zákoníku má totiž i význam interpretační, neboť znaky trestného činu je třeba vykládat tak, aby za trestný čin byl považován jen čin společensky škodlivý. Společenská škodlivost trestného činu sice není zákonným znakem trestného činu a nelze ji řešit v obecné poloze, ale je nutno ji zvažovat v konkrétním posuzovaném případě u každého spáchaného, méně závažného trestného činu, u něhož je nutné ji zhodnotit s pohledem na intenzitu naplnění kritérií vymezených v § 39 odst. 2 trestního zákoníku, a to ve vztahu ke všem znakům zvažované skutkové podstaty trestného činu a dalším okolnostem případu. Dosavadní uznávaná soudní praxe vychází z toho, že úvaha o tom, zda jde o čin, který s ohledem na zásadu subsidiarity trestní represe není trestným činem z důvodu nedostatečné společenské škodlivosti případu, se uplatní za předpokladu, že posuzovaný skutek z hlediska spodní hranice trestnosti neodpovídá běžně se vyskytujícím trestným činům dané skutkové podstaty. Toto hledisko společenské škodlivosti je pak nutno doplnit i o již zmíněný princip „ultima ratio“, který znamená, že trestní právo je posledním prostředkem práva, který nastupuje až tehdy, pokud ostatní prostředky selžou. S ohledem na tyto závěry tak má soud za to, že zásadu subsidiarity trestní represe je tak nutné zvažovat nejen ve vztahu k případnému

trestu, ale hodnotil ji přímo při rozhodování o tom, zda jednání, které soud považuje za prokázané, je trestným či nikoli.

V daném případě je soud přesvědčen, že byť obžalovaný je osobou občansky i trestně zachovalou, tak jeho jednání nebylo nikterak malé intenzity, nejednalo se o nahodilé jednání ve vztahu toliko k jedné osobě, ale jednalo se o jednání připravené, promyšlené, které mělo zasáhnout, resp. oslovit co nejširší skupinu osob a přivodit tak poškozené újmu u takto širokého okruhu osob. Navíc nikterak nahodile, ale naopak promyšleně, když dopisy byly zaslány jednak nadřizným, jednak bývalému příteli, ale rovněž i osobám, které nepocházejí z resortu, ale s poškozenou blízce spolupracují při různých i společenských akcích ([REDACTED], [REDACTED]). Z uvedených důvodů tedy v tomto konkrétním případě není možné aplikovat zásadu subsidiarity trestní represe a je nutno rozhodnout o vině shora uvedeným trestným činem.

Pro úplnost je třeba dodat, že soud uvažoval i o tom, že by jednání obžalovaného mohlo naplňovat i skutkovou podstatu přečinu šíření pornografie podle § 191 odst. 2, 3 písm. b) tr. zákoníku. V rámci provedeného dokazování se však nepodařilo prokázat, že by obžalovaný tím, že zveřejnil fotografie pornografické povahy na Facebooku tím způsobem, že by umožnil jejich prohlížení komukoli, tedy i osobám mladším 18 let. Soud se v tomto směru pokusil vyslechnout znalce Ing. Šuse, který se však k této problematice nedokázal vyjádřit, nepravý profil již byl odstraněn, a nebyl tak možno ověřit, zda se jednalo o profil tzv. otevřený či uzavřený, přístupný pouze osobám, jež jsou přizvány jako „přátelé“. Obžalovaný uváděl, že fotografie uložil právě v tomto formátu a při přihlédnutí ke znaleckému posudku Ing. Fialy je zřejmé, že režim „přátelé“ neumožňuje sdílení takto uložených fotografií kýmkoli, ale pouze osobami, kterým to uživatel dovolí. Nebylo pak prokázáno, že by obžalovaný pornografické fotografie zpřístupnil dětem. Je sice pravdou, že poškozená uváděla, že na tyto fotografie se dostala, tedy že byly přístupné, naopak svědek [REDACTED] uváděl opak. Jelikož této možnosti nebyla v přípravném řízení ze strany policejního orgánu věnována náležitá pozornost, nepodařilo se již v řízení před soudem vzniklé pochybnosti, které je nutné vykládat ve prospěch obžalovaného odstranit. Z uvedeného důvodu tedy nedošlo k úpravě skutku v naznačeném směru a jednání obžalovaného tak ani nebylo právně kvalifikováno.

Při úvahách o druhu a výši trestu obžalovanému polehčovala jeho dosavadní bezúhonnost, přitěžující okolnosti soud neshledal. Je nutno uvést, že přečin poškození cizích práv podle § 181 tr. zákoníku patří mezi trestné činy méně společensky škodlivé, o čemž svědčí mj. i trestní sazba. Za tento trestný čin lze uložit trest odnětí svobody až na dvě léta nebo trest zákazu činnosti. S ohledem na osobu obžalovaného se soudu jeví uložení trestu odnětí svobody i v podmíněné formě jako nepřiměřeně přísné, neboť na obžalovaného je možné působit mírnějším druhem trestu. Trest zákazu činnosti zde nepřichází v úvahu, neboť obžalovaný se činu nedopustil v souvislosti s žádnou konkrétní činností, kterou by mu bylo nutno zakazovat. Soud dospěl k závěru, že vzhledem k osobě obžalovaného a rovněž i povaze trestné činnosti postačí obžalovanému uložit peněžitý trest. Uložení tohoto trestu je možné podle § 67 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku. Majetkové poměry obžalovaného jsou na takové úrovni, že uložení tohoto trestu je možné i vzhledem k majetkovým poměrům obžalovanému. Jako trest přiměřený, byl obžalovanému uložen peněžitý trest v celkové výměře 30.000,- Kč, tj. trest ve 150 denních dávkách po 200,- Kč. Pro případ, že by obžalovaný uložený peněžitý trest ve stanovené lhůtě neuhradil, byl mu podle § 69/1 tr. zákoníku uložen náhradní trest odnětí svobody ve výměře 3 měsíců. Jelikož se k trestnímu řízení nikdo nepřipojil s nárokem na náhradu škody, nebylo o této povinnosti rozhodováno.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání u Okresního soudu v Karlových Varech, a to do 8 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Plzni. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoli výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může v prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

V Karlových Varech dne 12.září 2013

Mgr. Jan Hostaš, v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení :
Soňa Vargová